

Waarom landschappen?

Het schilderen van landschappen leidt er natuurlijk toe dat je meer tijd buiten doorbrengt. En buiten zijn biedt allerlei voordelen, waaronder een betere mentale en fysieke gezondheid. Zelfs zonder wetenschappelijke data om dit te staven voel je de positieve effecten: een beter humeur door zonlicht of het simpele genoegen van de frisse buitenlucht inademen in een rustig bos, ver weg van de door uitlaatgassen vervuilde steden.

We maken allemaal deel uit van de natuur, en van veel buiten zijn worden we kalmer en rustiger.

Dit besef kreeg ik door het schilderen. Ik ben niet begonnen met het schilderen van de natuur omdat ik de hele tijd buiten was en al het moois om me heen wel moest opmerken. In tegendeel: ik begon meer tijd in de natuur door te brengen omdat ik op zoek was naar inspiratie en uiteindelijk een hechte band kreeg met de natuur.

Landschappen schilderen is een geweldige manier om creativiteit te voeden en tegelijkertijd de natuur om je heen te omarmen en er beter van te worden. Het vereist dat je begrijpt hoe je de verschillende elementen schildert en samenvoegt tot een harmonieuze compositie. Gelukkig kun je deze vaardigheid makkelijk oefenen, want landschappen zijn overal!

Als je begint met schilderen, ontwikkel je een gevoel voor interessante

composities, kleuren en stemmingen die je overal mee naartoe neemt. Je krijgt meer oog voor details en merkt subtiele verschillen op tussen verschillende bomen en bloemen en kunt die ervaring vervolgens overbrengen op papier.

We zien de wereld niet allemaal op dezelfde manier, dus is het niet meer dan logisch dat je schildert wat je het meest interesseert. Met elke penseelstreek die je op papier zet, leg je je gemoedstoestand van dat moment vast – de stemming waarin je verkeert wanneer je het landschap observeert. Zelfs je penseelvoering kan van dag tot dag veranderen. Dat brengt ons bij een diep inzicht: je schildert niet alleen vormen en kleuren, maar ook zeer persoonlijke herinneringen en emoties. Zo worden je aquarellen een heel persoonlijk dagboek van je gevoelens.

Beginnen met aquarelleren

Aquarelleren wordt de laatste jaren steeds populairder, vooral onder beginners die willen leren schilderen. Hoewel het een zeer toegankelijk medium is, is de techniek ook vrij complex en laat ze weinig ruimte voor fouten. Als de verf eenmaal op het papier zit, is hij moeilijk te verwijderen. En meestal is het dan de beste oplossing om met een nieuwe aquarel te beginnen.

Aquarelleren vereist planning. De meeste aquarellen worden laag voor laag opgebouwd, waarbij je van licht naar donker werkt en het wit van het papier als hoogsel of lichtpunt gebruikt. Dus hoe ga je aan de slag met een kunstvorm die moeilijk te beheersen en te bewerken is en waarover je goed moet nadenken voordat je begint?

Laat je vooral niet afschrikken. Aquarelverf is ook onvoorspelbaar mooi en levert vaak vanzelf prachtige kleurvlakken op. Het plannen krijg je vrij snel onder de knie nadat je aan een paar projecten bent begonnen, terwijl het moeilijk te bewerken aspect naar mijn mening juist in je voordeel werkt.

Heb je weleens graffitikunstenaars gezien die zo nauwkeurig spuiten dat ze bij hun eerste poging al het perfecte resultaat bereiken? Dat kunnen ze doordat ze het zo vaak hebben gedaan dat het spuiten een tweede natuur is geworden. Ik zeg niet dat je dezelfde aquarel steeds opnieuw moet maken, maar door bepaalde stappen te herhalen, lukt het vaker wel dan niet om dingen goed te doen. En let wel, als ik 'goed' zeg, bedoel ik het gewenste resultaat, want in de kunst bestaat er geen goed of fout.

Negatief schilderen

Met aquarelverf kun je geen lichte over donkere kleuren aanbrengen. Nou ja, dat kan wel, maar ze maken het schilderij niet lichter zoals bij olie- of acrylverf. Als je met aquarelverf lichte objecten tegen een donkere achtergrond wilt schilderen, moet je bijna in omgekeerde volgorde werken: in plaats van het object te schilderen, schilder je de schaduwen eromheen zodat het object eruit springt.

We breken het proces op in stappen. Voor het groepje struiken begin je met een egale lichte laag in de vorm van de omtrek. Zodra deze laag droog is, voeg je een laag schaduwen toe, waarbij

je de vorm van de voorste struik onbeschilderd laat. Met elke extra laag maak je de schaduwen dieper om de struiken van elkaar te onderscheiden en diepte aan te brengen.

Een vergelijkbare techniek gebruiken we voor het schilderen van deze planten die voor een muur groeien. Eerst definiëren we het algemene silhouet zonder te proberen de planten van elkaar te scheiden.

Vervolgens voegen we enkele details toe om de vorm te versterken en ten slotte kleuren we de achtergrond rond de planten in met een andere, donkere kleur verf.

Water

Water is al eeuwen een populair onderwerp in de kunst en sommige kunstenaars hebben zich er volledig in gespecialiseerd. Wat water zo aantrekkelijk maakt in schilderijen zijn de kalmerende en reflecterende eigenschappen. Doordat aquarelverf waterverf is, kun je er perfect water mee schilderen, vooral vanwege zijn transparantie en omdat je er zachte kleurovergangen mee kunt maken.

Ik vind het heerlijk om water te schilderen omdat je effecten, penseelstreken en kleuren op heel veel manieren kunt gebruiken om het weer te geven, en er altijd nieuwe technieken te ontdekken zijn. Het kan zo eenvoudig zijn als het schilderen van de weerspiegeling van een object op of naast het water of zo complex als het vastleggen van golven en rimpelingen.

Het is altijd handig om een paar trucjes achter de hand te hebben om het schilderen van water minder intimiderend te maken. In de volgende oefeningen zullen we er een aantal verkennen.

Perspectief

Met perspectief wek je de illusie van diepte in een schilderij. Dat bereik je met verschillende optische trucs die gebruikmaken van kleurtinten en de schaal van voorwerpen. Laten we de opbouw van een schilderij van een bloemenweide eens beter bekijken.

Allereerst moet je een goede hoek kiezen. Stel je voor dat je niet van bovenaf naar de weide kijkt, maar dat je je bijna op dezelfde hoogte als de bloemen bevindt. Deze gezichtshoek versterkt het contrast in schaal, waarbij de bloemen op de voorgrond groter en helderder zijn dan die verder weg.

Met een wassing in de door jou gekozen bloemkleur wek je eenvoudig de illusie van perspectief. Breng een wassing aan die in de verte vervaagt. In dit voorbeeld bracht ik nadat de wassing was opgedroogd maskeervloeistof aan in de vorm van bloemen om deze delen te beschermen terwijl ik de volgende lagen schilderde. Ik heb ze heel eenvoudig gehouden, gewoon ronde vlekken die in verschillende richtingen zijn gedraaid. Let op hoe de bloemgrootte in de verte afneemt.

Vervolgens bracht ik nog een paar wassingen aan, waarbij ik de donkerste tinten op de voorgrond concentreerde. Na het verwijderen van de maskeervloeistof kwamen mijn bloemen tevoorschijn. Voor een gevoel van diepte voegde ik meer details aan de bloemen op de voorgrond toe, zoals bladeren en stuifmeel, terwijl ik de bloemen in de verte als abstracte stippen hield.

Laten we nu dezelfde principes toepassen op een complexere bloemenweide.